

— Τόσον τὸ καλλίτερον.
— Θέλετε νὰ διατάξω τὸν θαλαμηπό-
λον σας νὰ ἐτοιμάσῃ ὀλίγα φορέματα ;
— Φορέματα ; ... Νὰ τὰ κάμω τί ; ...
Δὲν ἔχω ἀνάγκην.

— Τοῦλάχιστον ἀσπρόρουχα.
— Δὲν εἶναι ἀνάγκη... θὰ μὴ στείλ-
λουν ἀργότερα... Δὲν θέλω τίποτε.
— Ἔστω.

— Ἐχετε κατὰ νοῦν νὰ μὲ κρατήσετε
πολὺ εἰς τὴν φυλακὴν, κύριε ; ...
— Δυστυχῶς δὲν δύναμαι, ὡς ἐπεθύ-
μουν, νὰ σὰς εἰπῶ ἀκριβῶς.
— Ἀκριβῶς ναί, τὸ ἐννοῶ... ἀλλ' ὡς
ἔγγιστα.

— Ἡ ἀνάκρισις ἴσως διαρκέσῃ ἐπὶ ὁ-
λόκληρον μῆνα.

— Μῆνα !... Πόσον καιρὸν, Θεέ μου !
... Καὶ ἔπειτα ;

— Τὸ ὀρκοδικεῖον θὰ ἀποφασίσῃ, ἂν
θὰ ἀπολυθῆτε ἢ θὰ καταδικασθῆτε.

— Νὰ καταδικασθῶ !... Ἄλλ' εἶναι
ἀδύνατον, κύριε... Πῶς θὰ καταδικασθῶ,
ἀφοῦ δὲν ἤμαι ἐνοχος ;

— Τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ἀποδείξετε εἰς
τὸν ἀνακριτὴν.

— Νὰ τὸ ἀποδείξω !... ἀλλὰ πῶς ; ...
Ἐκτὸς ἂν οἱ νεκροὶ ἐξέλθουν τοῦ μνήμα-
τος...

Ὁ εἰσαγγελεύς, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς
τὰς ἀλγεινὰς ταύτας συγχινήσεις, εἶπεν :

— Σὰς περιμένω, κύριε.
— Ἦθελον πρὶν ἀναχωρήσωμεν... νὰ
ἀποχαιρετίσω τὰ τέκνα μου...

— Δυστυχῶς τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.
— Ἀδύνατον !... διατί ;

— Διότι εἴσθε ὑπὸ αὐστηρὰν ἀπομόνω-
σιν. Δὲν δύνασθε δὲ νὰ συκοινωνήσετε
μὲ κανένα.

— Ἄ !... πτωχή μου Μαγδαληνή !...
πτωχή μου Μαγδαληνή !... ἐψέλλισεν ὁ
κόμης.

Εἶτα ἐγείρας τὴν κεφαλὴν προσέθετο
διὰ σπαρακτικῆς φωνῆς :

— Ἄς ἦναι καὶ ἡ θυσία αὕτη !...
καὶ αὕτη ἀκόμα ἡ λύπη !... εἶμαι εἰς
τὰς διαταγὰς σας, κύριε.

Ὁ εἰσαγγελεύς ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ
τοῦ βραχίονος καὶ διηθύνθη πρὸς τὴν
κλίμακα.

Ὁ ἐνωματάρχης περιέμενεν ἐν τῷ προ-
δόμῳ.

Μόλις εἶδεν αὐτοὺς ἐρχομένους, προβάς
εἰς τὴν κλίμακα ἐφώνησεν :

— Ἰπεύσατε πάντες !
Οἱ χωροφύλακες, ἐγκαταλιπόντες ἀμέ-
σως τὰς διαφόρους ἐξόδους τῆς οἰκίας,
ἔνθα ἐφρούρουν, ἔσπευσαν νὰ ἰπεύσωσιν.

Οἱ ὑπηρετὰι ἀπὸ τῆς θύρας τῶν μα-
γειρείων, ἔνθα ἦσαν συνηγμένοι, ἔβλεπον
ταῦτα πάντα ἔντρομοι. Ἐγίνωσκον ὅτι φο-
βερὰ κατηγορία ἐκρέματο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
κόμητος, ἀλλ' ἠγνῶσαν ποία.

.....

[Ἔπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον συγχινητικώτατον
Ἰσπανικὸν διήγημα, ὡς καὶ τὰ πρὸ πολλοῦ δημοσιευ-
θέντα διηγήματα ὁ «Σκελετὸς τῆς Ὀρνίθος» καὶ
«Μία νύξ ἐν Ἀντίλλαις», μεταφράσθησαν, πρὸ εἰκο-
σαετίας περίπου, ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Παναγιώτου Δ.
Ταγχοπούλου, ἀσμένους δὲ παρεωρήθησαν ἡμῖν πρὸς
δημοσίευσιν. ὑπὸ τοῦ φιλάτου ἡμῖν υἱοῦ αὐτοῦ κ. Δ.
Π. Ταγχοπούλου, μετ' ἄλλων, ἄτινα δημοσιεύσαμεν
εἰς προσεχῆ φύλλα. Σ. τ. Δ.

Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ

Ἰσπανικὸν διήγημα.

Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1621, περὶ τὴν με-
σημβρίαν τῆς 31 Μαρτίου, πάντες σχεδὸν
οἱ Αὐλικοὶ Φιλίππου τοῦ Γ' ἦσαν συνη-
θροισμένοι εἰς τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ θάλα-
μον ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ «Buen Retiro». Ὁ
ἀνὴρ ἦτο ἔτι ψυχρὸς, συχνάκις δὲ συμ-
βαίνει τοῦτο ἐν Μαδρίτη, κατὰ τὴν ὄραν
ταύτην τοῦ ἔτους. Χαλκίνη θερμάστρα,
χρυσῷ γεγλυμμένη, εὕρισκετο ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ θαλάμου, οὐ μακρὰν δὲ ταύτης, καὶ
πλησίον παραθύρου — ἐξ οὗ ἐφαίνοντο οἱ
ἀνακτορικοὶ κῆποι καὶ ὁ ὀρειχάλκινος ἀν-
δρὶς Καρόλου τοῦ Ε' ἐφίππου — ἐκάθητο
ἐπὶ σκίμποδος ὁ βασιλεὺς Φίλιππος Γ'.
Ἐκτὸς τῶν παρασῆμων τοῦ Ἁγίου Ἰα-
κώβου, τοῦ Καλατράβα καὶ τῆς Ἀλιαν-
τάρας, ἄτινα ἔλαμπον ἐπὶ τοῦ στήθους
του, ἡ λευκότης τοῦ προσώπου του, ἡ
ὑπόξανθος κόμη του, ἥτις ἀραιὰ ἐπιπτεν
ἐπὶ τοῦ μετώπου του, καὶ τὸ ἀραιὸν γέ-
νειόν του, ἐδήλουν, ὅτι μόνον ἡ ὥχρα εἰκὼν
τοῦ ἀπογόνου τοῦ αὐστριακοῦ οἴκου εὕρι-
σκετο ἐκεῖ, ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Buen
Retiro.

Ὁ Φίλιππος Γ' ἀνελάμβανεν ἤδη ἐκ
σοβαρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν
ἐντελῶς ἀναρρώσει — ὡς ὑπερβάς τὸ
τεσσαρακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας
του — παρετηροῦντο ἐπὶ τῆς μορφῆς αὐ-
τοῦ καὶ ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ σώματός του,
σημεῖα προώρου γήρατος. Εἶχε τὴν κεφα-
λὴν κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ στήθους, ὡς εἰ
μόλις ἠδύνατο νὰ βαστάσῃ τὸ ἄχθος αὐ-
τῆς, τὰς παρεῖας κοίλας, τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἀμαυρούς, καὶ σχεδὸν ἀλαμπεῖς, τὰς ἰ-
σχῆρας καὶ ὀστεώδεις χεῖρας ἐπὶ τῶν γονά-
των. Ἐν τῇ στάσει ἐκείνῃ καὶ περιβεβλη-
μένος τὴν μελανὴν αὐτοῦ ἐνδυμασίαν, ὡ-
μοιάζει μὲ ἐπιθανάτιον, ὅστις ἔφερεν ἐκ
προοιμίων τὸ ἴδιον αὐτοῦ πένθος. Εἰ καὶ
ἡ ὀμήγουρις ἦν πολυάριθμος, ἐν τούτοις
ἐφαίνετο σιωπηλὴ καὶ κατηφής, ὡς εἰ εὐ-
ρίσκετο ἐν ἐπικηδείῳ θαλάμῳ.

Παρὰ τὸν βασιλικὸν σκίμποδα, ἀρι-
στερά, ἐκάθητο, ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀτλαζίου καὶ
μεταξοπίτλου σκίμποδος του, ὁ αὐλόρχης
τοῦ Βασιλέως, διακρινόμενος ἐκ τῆς χρυ-
σῆς κλειδός, ἣν ἔφερε χιαστί, ὀλίγον δ' ἄ-
πατέρω, ὄρθιος, ὁ δοῦξ τοῦ Μεδίνα Τσέλι,
ὁ μέγας αὐτοῦ ἀρχιθαλαμηπόλος, ὅστις,
δυνάμει τοῦ τίτλου του, ἀπελάμβανε τῆς
τιμῆς νὰ ἐνδύῃ καὶ ἐκδύῃ τὸν μονάρχη
του, καὶ μετ' αὐτοῦς, ἴσταντο, ἐπίσης ὄρ-
θιοι, ὁ μέγας ἱπποκόμος, ὁ ἀρχιτρίκλι-
νος, καὶ πλεῖστοι Αὐλικοὶ, πάντες σοβα-
ροί, μελανὴν περιβεβλημένοι ἐνδυμασίαν,
μετὰ μεγάλων χειρῶν, καὶ μὲ τὴν κεφα-

λὴν κεκαλυμμένην, κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν
τῆς Ἰσπανικῆς Αὐλῆς.

Δεξιᾷ τοῦ βασιλέως, ἴσταντο δύο κυ-
ριαὶ, ἡ μὲν γραῖα, ἐρρυτιδωμένη καὶ σύν-
νους, ἡ δ' ἑτέρα νεαρά, λευκοτάτη, μὲ
πρόσωπον ἀκτινοβόλον, καὶ μόλις εἰκο-
σαετίς. Ἡ πρώτη ἦν ἡ Μεγαλὴ Κυρία, ἡ
δ' ἄλλη ἡ πριγκίπισσα τῶν Ἀστουριῶν,
καὶ νόμφη Φιλίππου τοῦ Γ', ἡ θελκτικὴ
Ἐλισάβετ τῆς Γαλλίας, ἡ ἀνταλλάξασα
ὀλόκληρον βίον ἐορτῶν καὶ ἡδονῶν, δι' ὑ-
πάρξεως μονοτονου, καὶ σχεδὸν μοναστι-
κῆς, τοσοῦτον ὀλεθρίας δι' ἡγεμονίδα ὡς
αὐτήν. Ἡ ξανθὴ καὶ ἀφροντίς αὕτη νεα-
νις, ἥς ὁ ἥλιος τῆς Καστιλλίας δὲν ἐπρό-
φθασε νὰ μεταβάλλῃ τὸ χρῶμα τοῦ προ-
σώπου της, δὲν ἐγνώριζε λεπτομερῶς τὰ
τῆς ἐθιμοταξίας τῆς Ἰσπανικῆς Αὐλῆς.

Φίλιππος ὁ Γ' ἀνεκάθησεν ἐπὶ τοῦ
σκίμποδος του καὶ λύσας τὴν σιωπὴν —
καθότι ἡ ἐθιμοταξία τῆς Ἰσπανικῆς Αὐλῆς
ἐμποδίζει νὰ ὁμιλήσῃ τις, ἂν πρῶτον ὁ
βασιλεὺς δὲν ἀποτείνει τὸν λόγον — εἶπε
διὰ φωνῆς ἀσθενοῦς :

— Ἡ ἀκρόασις τοῦ κ. πρέσβους τῆς
Γαλλίας, τὴν ὁποῖαν θέλετε νὰ δώσω, μὲ
ἐκούρασε. Τί ὄρα εἶνε ;

— Μεγαλειότατε, ἀπήντησε ζωηρῶς ἡ
πριγκίπισσα τῶν Ἀστουριῶν, μόλις εἶνε
ἡ τετάρτη

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἐστράφησαν μετ'
ἐκπλήξεως πρὸς τὴν Ἐλισάβετ τῆς Γαλ-
λίας. Ὁ Βασιλεὺς συνέσπασε τὰς ὀφρῦς
καί,

— Κόρη μου, εἶπεν ἀποτόμως, ἐκτο-
ξεύσας ἄμα βλέμμα ὀργίλον κατὰ τῆς Με-
γάλης Κυρίας, ἔπρεπε νὰ σὲ διδάξουν, ὅτι
ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ βασι-
λέως περὶ τῆς ὄρας εἶνε καθήκον τοῦ κυ-
ρίου δουκὸς Μεδίνα Τσέλι, ἀρχιθαλαμη-
πόλου.

Ἡ πριγκίπισσα ἠμωθρίασε, δάκρυα δὲ
ἀγανακτήσεως ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀραίων
τῆς ὀφθαλμῶν. Ὁ Φίλιππος Γ' προσε-
ποιήθη ὅτι δὲν εἶδε τι, καὶ ἐξηκολούθησε :

— Δὲν εἶνε σήμερον ἡ τριακοστὴ πρώτη
Μαρτίου ;

Φωνὴ ἀσθενεστάτη ἠκούσθη :

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε.

— Ἐτελεῖτο ποτὲ εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς
Ἰσπανίας — ἐπανέλαβε Φίλιππος ὁ Γ' —
λαμπρὰ ἐπέτειος ἐορτὴ, κατὰ τὴν ὁποῖαν
συνεκροτοῦντο ταυρομαχίαι ἐπὶ τῆς πλα-
τείας Mayor, καὶ ἐπίσημον χειροφίλημα
εἰς τὸ ἀνάκτορον Buen Retiro, διότι,
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἶχον νυμφευθῆ
Μαργαρίταν τὴν Αὐστριακὴν — τὴν βα-
σίλισσάν σας, κύριε. Ὅλοι βεβαίως τὴν
ἐνθυμεῖσθε ! Ἦτο ὀραία, ὡς σὺ, κόρη
μου. Ἄγνοῶ διατί αἱ βασίλισσαι τῆς Ἰ-
σπανίας ἀποθνήσκουσι νεαί. Μαργαρίτα
ἡ Αὐστριακὴ, μοὶ ἀνηρπάγη κατὰ τὸ ἀν-
θος τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὀραϊότητός της.
Παρῆλθον ἔκτοτε δέκα ὀλόκληρα ἔτη, μὲ
περιμένει ἐκεῖ, εἰς τὸ Ἐσκουριά... Αὐτὸ
εἶνε θλιβερόν... ἄς μὴ ὀμιλῶμεν πλέον
περὶ αὐτοῦ... Ποῦ εἶνε ὁ Ἰνφάντης δὸν
Φίλιππος ;

Οὐδεὶς ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ

βασιλέως, ὅστις δις ἐπανελάθεν αὐτὴν μετὰ φανεράς ἀνυπομονησίας. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπετάθη πρὸς τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον ὅστις ἀπήντησε περίλυπος :

— Μεγαλειότατε, δὲν γνωρίζω.

Εἶτα δ' ἐστράφη πρὸς τὸν αὐλάρχην, ὅστις ἐνόμισε φαίνεται καθήκον αὐτοῦ νὰ προβάλλῃ ὡς δικαιολογίαν του τὴν ἀσθένειαν τοῦ πρίγκιπος τῶν Ἀστιουριῶν. Ἄλλ' ὁ βασιλεὺς, ἀνέκραξεν ὀργίλιως, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὴν πλησίον αὐτοῦ καθήμενὴν νεαρὰν γυναῖκα :

— Ἀπατάσαι, αὐλάρχα, γνωρίζω κάλλιστα ποῦ εὐρίσκεται ὁ δὸν Φίλιππος. Θὰ τρέχει μὲ καμμίαν ἀκόλαστον ὑποκρίτριαν . . . Τί τὸν ἠμπόδισε νὰ παρευρεθῆ, ὡς εἶνε καθήκον του, κατὰ τὴν ἐγεραίν μου;

— Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη δειλῶς ὁ ἀρχικυνηγός— ἐπιφορτισμένος δικαιοματικῶς ν' ἀγρυπνῆ παρὰ τὴν θύραν τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ὑπνώττει— ὁ πρίγκηψ ἦλθε τὸ πρωτὶ, ἀλλ' ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐκοιμήτο ἔτι καὶ τὸν ἠμπόδισα νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ ἐθιμοταξία ἀπαιτεῖ, ὅπως οἱ Ἰνφάνται τῆς Ἰσπανίας, εἰσέρχονται εἰς τὸν βασιλικὸν θάλαμον τὴν πρωΐαν, καὶ τὸ ἐσπέρας μόνον, οὐδέποτε δ' ἄλλοτε, ἐκτὸς ἐὰν προηγουμένως κληθῶσι.

Ὁ βασιλεὺς ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ μακρὰν σιωπὴν, ἀπήντησεν :

— Ἄς ὑπάγῃ τις νὰ καλέσῃ τὸν αἰδεσιμώτατον Ἀμβρόσιον.

Ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος, ἦν ἐκ τῶν 130 Ἰερωνυμιτῶν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Ἑσκουριάλ, ὦν ἀποκλειστικὸν ἔργον ἦτο νὰ δέονται ἐν παντὶ καιρῷ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν βασιλέων καὶ βασιλισσῶν τῆς Ἰσπανίας. Μόνος οὗτος ἠδύνατο κἀπως νὰ διασκεδάζῃ Φίλιππον τὸν Γ' ἐκ τῶν φροντίδων καὶ μεριμνῶν του! Πεπρωτισμένος ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος διὰ πολλῶν ἱστορικῶν γνώσεων, διηγεῖτο θαυμασίως περιεργότατα χρονικά, ἐκ τούτου δ' εἶχεν ἀποκτήσει δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ βασιλέως. Διετεινότο μάλιστα ὅτι κατήγετο οὗτος ἐκ λαμπρῆς ἀριστοκρατικῆς ἰσπανικῆς οἰκογενείας, ἧς τὸ ὄνομα μετριοφρονῶς ἀπέκρυπτεν. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, Φίλιππος ὁ Γ' κατὰ τὰς συνεχεῖς ἐκδρομάς του ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἑσκουριάλ, παρετήρησε τὴν ἐξιδιασμένην πολυμάθειαν τοῦ πατρὸς Ἀμβροσίου, καὶ τούτου ἕνεκα, παρεχώρησεν αὐτῷ διαμέρισμά τι ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Buen Retiro. Ἐφαίνετο δὲ λίαν ἀφωσιωμένος πρὸς τὸν βασιλέα του, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀσθένειαν αὐτοῦ ἐδείκνυτο λίαν ἀνήσηχος καὶ τεταραχμένος, ἀδιαλείπτως ἐρωτῶν τοὺς ἰατροὺς περὶ τῆς καταστάσεως Φιλίππου τοῦ Γ' καὶ ἰκετεύων αὐτούς θερμῶς, ἵνα τῷ ἐπιτρέψωσι νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ κοιτῶνί του, διότι, ὡς διετεινετο, ἡ λύπη θὰ τὸν ἐφόνευεν ἂν ὁ βασιλεὺς του ἀπέθνησκε χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνέκτισεν ἐπ' ὀλίγον τὴν υγείαν του, ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος ἐχάρη μεγάλως.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν εἰσήχθη ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος.

Ἦν ὥρατος γέρων, καλῶς ἔτι διατηρούμενος, παρὰ τὴν ἐβδοκονταετῆ ἡλικίαν του. Εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς κάτω νεύοντας καὶ βεβαρημένους, ἀλλ' ὑπὸ τὰς πυκνάς αὐτῶν ὀφρῦς, παρετηρεῖτο ἔκφρασις ἀσυνήθης. Προσέκλινεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὅστις ἔνευσε αὐτῷ νὰ καθήσῃ πλησίον του.

— Αἰδεσιμώτατε, εἶπε Φίλιππος ὁ Γ', συγχωρήσατέ με ἂν σὰς διέκοψα ἀπὸ τὰ εὐσεβῆ σας καθήκοντα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ προστρέξω εἰς τὰ φῶτά σας. Ὑμεῖς, τοῦ ὁποίου αἱ κρίσεις εἶνε ἀλάθηστοι, ἠδύνασθε νὰ μοι εἴπητε, τώρα ἀμέσως, ἂν ἔχω δίκαιον ἢ ὄχι; Ἀκούσατε: Ὁ κύριος πρέσβυς τῆς Γαλλίας μ' ἐπεσκέφθη, ἐνᾧ δὲ ἀνεχώρει, τῷ ἔτεινα πρὸς ἀσπασμὸν τὴν χεῖρά μου, ἐγερεῖς εἶτα πρὸς τιμὴν του. Ἴδου ἡ ὑπόθεσις. Ἦδη σὰς ἐρωτῶ: ὦφειλον νὰ ἐγερεθῶ ἀμέσως καὶ ἀκολούθως νὰ τείνω πρὸς ἀσπασμὸν τὴν χεῖρά μου;

— Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν σοβαρῶς ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος, πράγματι, τοῦτο εἶνε ἔλλειψις ἐθιμοταξίας ἐκ μέρους τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ ὁ κ. πρέσβυς δύναται νὰ θεωρηθῆ προσβεβλημένος. Ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν Εὐρώπῃ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὁ διπλοῦς δεσμὸς τῆς συγγενείας, ὁ ἕνῳ αὐτὸν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ὡς σύζυγον τῆς θυγατρὸς Της, καὶ ὡς ἀδελφὸν τῆς νύμφης Της, ἀπῆται νὰ ἐγερεθῆτε ἀμέσως.

Ἐλαφρὸν μειδίαμα διέστειλε τὰ χεῖλη τῆς Ἐλισάβετ τῆς Γαλλίας. Ὁ πατὴρ Ἀμβρόσιος ἐπανελάβε :

— Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ σπουδαιότερον ἂν ἀποβλέψῃ τις καὶ πρὸς τὴν ἀρχαιοτέραν ἐθιμοταξίαν— ἂν καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, Φιλίππου τοῦ Γ' οὐδέποτε παρετηρήθη καὶ ἡ ἐλαχίστη ἔστω παράβασις. Ἄν δ' ὁ Θεὸς μοὶ χάριση ἔτη τινα— ἀμφίβουλον λίαν διὰ τὴν ἡλικίαν μου— θ' ἀφιερῶσω ταῦτα εἰς συγγραφὴν βιβλίου, περιέχοντος πᾶν ὅ,τι γνωρίζω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

— Ἐκ τῶν προτέρων, δέχομαι, νὰ μοι τὸ ἀφιερῶσετε, εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

Ὁ μοναχὸς Ἀμβρόσιος ὑπεκλίνατο.

— Αἰδεσιμώτατε, ἐπανελάθεν ὁ Φίλιππος Γ', δὲν σὰς εἶνε εὐκολὸν νὰ μὰς κάμμετε νὰ διέλθωμεν ὀλίγας εὐαρέστους στιγμάς, διηγούμενος ἡμῖν συμβᾶν τι, ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τούτῳ διαδραματισθέντων;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ὁ μοναχὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποκρῶσῃ νευρικὸν σπασμὸν συνταράζοντα ὀλόκληρον αὐτοῦ τὸ σῶμα, πᾶραυτα ὅμως συνῆλθε καὶ διὰ φωνῆς σχεδὸν ἠρέμου, ἀπήντησεν :

— Εὐχαριστῶς, Μεγαλειότατε, ἀλλὰ ποῖον;

— Ὅ,τι σοὶ ἀρέσκει, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Σύρῳ κκ. συνδρομητὰς ἡμῶν :

Ἰωάν. Φιλίππου καὶ Ἠλ. Ἀνδρικόπουλον

νὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν «Ἐκλεκτῶν» τῷ ἀναποκρίτῃ ἡμῶν κ. Ἐμ. Βεκιερέλλη, ἂν δὲν ἐπιθυμῶσι τὰ ὀνόματά των στερεοτύπως νὰ δημοσιεύονται. Εἶνε τοῦτο καλὴ ἀπαρχὴ καὶ διὰ τοὺς ὀλίγους κακοπληρωτὰς συνδρομητὰς ἡμῶν.— Κυρίας Κ. Μαυρογένους, Ὀλγαν Κ. Βούλγαρη, καὶ κκ. Κων. Πετούσην, Κων. Ρούσον, Δ. Π. Σάτταν, Νικόλαον Δημαρᾶν, Σάββαν Ι. Κουρούκλην, Πέτρον Καρδαμίτσην, Ἠλ. Α. Φραγκόπουλον, Σπυρίδωνα Τ. Φορέστην καὶ Παῦλον Δεσιπρην. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.— κ. Δ. Κατσάβην. Διεύθυνσίς σας διωρθώθη.— κ. Π. Δ. Δούμουραν. Ἀπεστάλησαν.— κ. Σπ. Παγώνην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα τῷ κ. Π. Ε. Ἐργάφωμεν.— κ. Ἀλέξανδρον Ἰγγλέσσην. Συνδρομὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα ἀπεστάλησαν, ἐπίσης καὶ τῷ κ. Μαρῖνῳ Λοῦζῃ.— Δεσποινίδα Α. Ρ. Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ νέον εἰκονογραφημένον μυθιστόρημά μας «Οἱ Τελευταῖοι Κεραναῖοι», ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ εὐαρεστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Ἐκλεκτῶν», διότι ἐξελέγη μεταξὺ πολλῶν. Δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» θερμὰς ἐκφράσεις σας.— κ. Γεράσιμον Κουντούρη. Ἀπεστάλησαν ἀποδείξεις. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἐνεργείας σας.— κ. Ἐμ. Βεκιερέλλη. Ἐλήφθη ἀντίτιμον Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅς βλέπετε ἐγένετο ἀρχὴ. Τὸ αὐτὸ θὰ πρᾶξωμεν καὶ διὰ τοὺς λοιπούς, ἀνευ ἐξαιρέσεως. Τὸ φύλλον ὁ Ἄγ. Μ. λαμβάνει μὲ τὴν διεύθυνσιν Γ. Α. Π. Φροντιστετε δι' ἀποδείξεις, ἃς τελευταίως ἀπεστείλαμεν. Φύλλα λαμβάνετε.

ΤΟΜΟΙ

«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' Δ' καὶ Ε' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' Γ' καὶ Δ' ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, τοῦ δὲ Ε' καὶ ΣΤ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἡ ἐν Σμύρῃν γενικὴ ἀντιπροσωπεῖα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τοῖς κκ.

Λαουταριδῆ καὶ Γάξη.

πρὸς οὓς, παρακαλοῦνται, ν' ἀποτείνωνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα». Τοῖς ἰδίους ἀνετέθη ἢ εἰσπραξίς τῶν συνδρομῶν καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Σχῆμα 4ον σελίδες 12.

Συμμεργάται καθηγηταί, ὀφηγηταί τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς κτλ.— Διευθυντῆς Α. Καλλιθεωκῆς ὀφηγητῆς κλ.— Ἐκδότης Κ. Κοκκολάτος.

Ἐτησίαν συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι δρ. 9, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 10.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.